

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 32Csp/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121355500
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:6121355500.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M., v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, XXX XX A., o zaplatenie 9.378,65 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu zamietla.
- II. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 17.05.2021, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 20.10.2021, domáha od žalovanej zaplatenia sumy 9.378,65 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 09.10.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 13.09.2016 úver vo výške 10.960,00 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 19.09.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 01.10.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 09.10.2018 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 9.378,65 Eure, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

3. Žalovaná zostala v konaní nečinná.

4. Žalobca na výzvu súdu podaním, doručeným súdu dňa 30.08.2023, uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej, v prílohe žaloby predložil dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaná právne predchodcovi poskytla informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovanej bol právnym predchodcom žalobcu zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovanej splácať úver bola právnym predchodcom posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv.

5. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 21.03.2024, na ktorom vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 11.03.2024 súhlasil s rozhodnutím vo veci v neprítomnosti. Žalovaná svoju neúčast na pojednávaní neospravedlnila.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 13.09.2016 medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v celkovej výške 10.960,- Eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 173,76 Eur, bez zľavy vo výške 185,70 eur, prvá splátka bola splatná dňa 29.09.2016. V predmetnej zmluve bola ako „celkové náklady dlžníka“ uvedená suma 5.940,16, Eur, bez zľavy suma 7.086,40 Eur, ako „celková čiastka“ uvedená suma 16.900,16 Eur, bez zľavy suma 18.046,40 Eur. Ročná úroková sadzba bola stanovená vo výške 11,40 %, bez zľavy vo výške 13,40 %, RPMN vo výške 12,53 %, bez zľavy vo výške 14,77 %. Žalovaná zároveň podpísala aj Európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

8. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná zaplatila ku dňu 09.08.2018 celkovo sumu 3.914,49 Eur.

9. Treťou upomienkou – pokus o zmier zo dňa 09.08.2018 veriteľ VÚB, a.s. upozornil žalovanú, že voči nej eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 541,64 Eur a vyzval žalovanú na jeho úhradu s tým, že ak nedôjde k úhrade, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť.

10. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 20.09.2018 veriteľ VÚB, a.s. oznámil žalovanej, že nakoľko žalovaná napriek predchádzajúcim upomienkam dlžnú pohľadávku banky neuhradila, banka dňom 20.09.2018 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia oznámenia predstavovala sumu v celkovej výške 9.378,65 Eur.

11. Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpila k 08.07.2020 pohľadávku zo zmluvy č. 5179295621 uzavretej dňa 13.09.2016 medzi žalovanou ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. tak, ako to vyplýva z oznámenia o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanej, datovaného dňa 09.07.2020. V zmysle Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 18.02.2022 bola na žalobcu prevedená pohľadávka voči žalovanej.

12. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

14. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. V konaní bolo preukázané, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej dňa 13.09.2016 medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, bol zo strany veriteľa žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach. Veriteľ poskytujúci úver (VÚB, a.s.) ako banka v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania, čo vyplýva aj z jej označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Uplatnený nárok tak vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je na predmetný právny vzťah potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. Príslušná zákonná ochrana spotrebiteľovi musí byť zachovaná aj v prípade, keď došlo k postúpeniu pohľadávky na inú osobu.

21. Žalobca v prejednávanej veci nárok na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, a teda aj svoju aktívnu vecnú legitímáciu, odôvodňoval uzatvorením Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej so Všeobecnou úverovou bankou, a.s.. Súd v prvom rade musel skúmať, či žalobca je v spore aktívne vecne legitímovaný, ktorú skutočnosť súd musí vždy prešetriť, a to aj bez námietky strany sporu.

22. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia) a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia). O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva, v konaní nepreukáže, že je takýmto nositeľom. Aktívna aj pasívna vecná legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Otázku vecnej legitímácie súd skúma ex offo v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.10.2017, sp. zn. 6Co/110/2017).

23. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Z uvedeného dôvodu preto súd skúmal splnenie podmienok ustanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách definuje podmienky za akých možno (resp. nemožno) postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej peňažnej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku voči banke. Gramatickým výkladom zákonného ustanovenia za použitia slovného spojenia, že omeškanie klienta musí nastať „napriek písomnej výzve“, dospel súd k záveru, že požadovaných 90 dní omeškania plynú až od vyzvania klienta banky v súvislosti s jeho omeškaním. Takýto výklad je aj v súlade s účelom zákona, ktorým je upozorniť klienta na omeškanie a dať mu možnosť v priebehu 90 dní dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky inému subjektu. Inak by výzva stratila opodstatnenie a banka by mohla postúpiť svoju pohľadávku zároveň s výzvou, čím by bola dlžníkovi odňatá možnosť svoj dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky na inú osobu ako banku.

24. Za daného skutkového stavu súd konštatuje, že nebola naplnená podmienka preukázania existencie a doručovania písomnej výzvy banky žalovanému na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky. V konaní bolo tvrdené a preukázané, že banka listom zo dňa 20.09.2018 vyhlásila predčasnú splatnosť pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom vyhláseniu predčasnej splatnosti predchádzalo

vyhotovenie Tretej upomienky zo dňa 09.08.2018, ktorou bola žalovaná vyzvaná k úhrade omeškaných splátok s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ktorá podľa poštového podacieho hárka bola žalovanej doručovaná. Ide o postup predpokladaný v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorého dodržanie má vplyv na riadne vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. V konaní ale nebolo preukazné, že by bol dodržaný postup predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách a síce, že by VÚB, a.s., teda banka, ktorá uvažuje o postúpení pohľadávky, písomne vyzvala žalovanú na úhradu pohľadávky, ktorú banka zamýšľa postúpiť inému subjektu. Existenciu takejto písomnosti žalobca v žalobe netvrdil, neuvádzal, že by výzvu doručoval žalovanej a rovnako nepreukázal, že by si túto povinnosť splnil. V súvislosti s postúpením pohľadávky na žalobcu bolo tvrdené iba doručovanie oznámenia o postúpení pohľadávky, teda oznámenia adresovaného žalovanej, že banka pohľadávku k 08.07.2020 už postúpila inému subjektu. Výzvu, ktorá by predchádzala postúpeniu pohľadávky tak, ako je to zakotvené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, však banka žalovanej nedoručovala. Súd má za to, že spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Uvedené pritom neobsahovala Tretia upomienka zo dňa 09.08.2018 a ani Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 20.09.2018, pričom z ich obsahu nemožno ani ustáliť, že by bolo úmyslom banky predmetnú pohľadávku postúpiť na inú osobu, resp. nevyplýva z nich vôbec možnosť dlžníka zvrátiť postúpenie pohľadávky jej úhradou v určenej lehote. Je pritom zrejmé podľa obsahu, že účelom vyhotovenia týchto listín bolo jedine dodržanie postupu stanoveného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre to, aby sa pohľadávka mohla účinne stať splatnou ešte pred uplynutím dojednanej konečnej splatnosti. Je potrebné poukázať aj na to, že písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré zastávajú rovnaký právny názor (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/52/2021 zo dňa 28.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/16/2021 zo dňa 19.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.05.2021).

25. Absencia riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky preto spôsobuje nesplnenie podmienok stanovených zákonom pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle kogentného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca sa tak platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky, a preto mu ani nesvedčí aktívna vecná legitímácia pre uplatnenie takejto pohľadávky na súde.

26. Vzhľadom na uvedené, keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa VÚB, a.s. na žalobcu v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a teda nebola preukázaná aktívna vecná legitímáciu žalobcu, súd žalobu zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala v spore úspech v plnom rozsahu, preto by jej patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi. Tieto trovy si žalovaná neuplatnila a ani z obsahu spisu nevyplývalo, žeby jej v súvislosti s vedeným konaním mali vzniknúť nejaké trovy. Z týchto dôvodov súd aplikáciou § 255 ods.1 CSP žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.